

hvad enten det er den ene eller den anden kommune.

Men jeg tager nu ordet, fordi ordføreren var inde på spørgsmålet om tandpleje. Jeg synes, man kan diskutere, om den gratis tandpleje skal ligge hos skoletandlæger eller andre steder. Men mener ordføreren virkelig, at de muligheder, der i dag er for kommunerne til at tilbyde tandpleje for de fattigste ældre borgere, er tilstrækkelige?

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:42

Erling Bonnesen (V):

Der er altid muligheder for at gøre endnu mere og gøre det endnu bedre. Der vil altid være noget at tage fat på. Det, jeg svarede, var, at der i dag er visse muligheder for, at kommunerne ikke bare kunne, men faktisk skulle tage hånd om det for svage borgere. Så har jeg ikke lige alle detaljereglerne i hovedet på stående fod, men der er visse muligheder. Det kan vi så få undersøgt og klarlagt, og det skal jeg da gerne medvirke til.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:42

Lone Dybkjær (RV):

Det synes jeg er fint. Jeg har tilfældigvis orienteret mig lidt om de regler, og jeg bliver jo nødt til at sige lidt om, at princippet stadig væk er: Ved du hvad, det enkleste er – og nu snakker jeg ikke til ordføreren – at du får ryddet munden.

Der er ganske enkelt ikke særlige muligheder for at hjælpe de fattigste, fordi situationen jo er den, at en tandbehandling, hvis det er en bro, en krone eller andet, er voldsomt dyr, og så siger kommunerne: Du kan sagtens klare dig med ti tænder.

Synes ordføreren virkelig, at det er tilstrækkeligt?

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:43

Erling Bonnesen (V):

Af de papirer, jeg lige har ved mig her, fremgår det rent faktisk, at man som kommune både har muligheden for og rent faktisk også skal forholde sig til at hjælpe de svageste borgere. Så det, at man er nødt til sådan bare at skride til de drastiske metoder, der bliver henvist til her, mener jeg med det samme at kunne afvise. Det vil der ikke være behov for. Så igen er jeg også her helt sik-

ker på, at kommunerne er sig deres ansvar bevidst og tager det på sig og selvfølgelig bruger de regler, som vi også kan konstatere ligger her. Det må jeg så henvise til. Taletiden giver mig ikke mulighed for at uddybe det her, men det kan vi så tage efterfølgende.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 17:43

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne bekræfte, at det her beslutningsforslag er et forslag, som ikke lige umiddelbart kan friste Dansk Folkeparti til at stemme for, og grunden til, at det måske ikke kan friste sådan specielt meget, er, at mange af de oplæg, der er i det, og mange af de ideer, der bliver beskrevet, måske er mere eller mindre uspiselige – ville jeg sige, hvis det var en menu, vi talte om. Og andre ting er nogle, som jeg er helt sikker på vil kunne komme med, når vi senere vil få et ministerudspil om afbureaukratisering af den offentlige sektor i Danmark. Derfor synes jeg selvfølgelig også, at vi bør afvente de initiativer, der vil komme fra regeringens og fra ministerens side.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at hvis man kigger på nogle af de forslag, der bringes i spil i det her oplæg fra Socialdemokraterne, vil man se, at der jo er nogle, der er dårligere end andre, og selvfølgelig også nogle, der er bedre end andre. Eksempelvis lyder det her med, at kommunerne skal have frihed til at etablere såkaldt kontrolfrie zoner, hvor hensyn til papir og bureaukrati må vige for hensynet til nærvær og omsorg, umiddelbart særdeles be- snærende, men det ville selvfølgelig være meget interessant at få at vide fra forslagsstillerne, hvor det så er, det skulle gøres, og hvilke steder det helt konkret er, vi kan undvære en offentlig interesse for, hvordan tingene eksempelvis bliver håndteret i kommunerne med hensyn til nærvær og omsorg.

Vi ved jo godt, hvordan det fungerer i praksis, nemlig at hvis der opstår en eller anden aktuel politisk sag et eller andet sted i Danmark, står politikerne her på Christiansborg nærmest på spring for at sige, at det er en dårlig måde, det er foregået på, og at det vil man kræve en ministerkommentar til. Man vil måske have et samråd, og så ender det med, at man prøver på at puste en eller anden sag op til mere, end den reelt er.